

قداست (ه.ش / عالم شناسی)

قداست **وصفی** حاکی از سرشاری و فیضان نسبی یا مطلق خیر، و غیبت هر گونه شر، در چیزی است. مبدأ و منشأ قداست، خدواند متعال است و هر آنچه از خیر، بهره مند باشد، به همان میزان، مقدّس است.

قداست، در همه هستی سریان دارد و از منشأ آن یعنی خدای متعال، به همه جهان، ساری و جاری می گردد؛ مگر آنچه تماماً و به امر مولا، از خیر و رحمت محروم باشد. بنابراین تمام جهان آفرینش، محترم و مقدّس است و رعایت ادب الهی در مورد آن لازم است. باورهای دینی منصوص، نیّات خیر و اعمال صالح (با نیت صحیح)، عالمان دین و همه خیراندیشان و خیراندیشی ها، از آن نظر که متصل به خیر هستند، مقدّس هستند.